

اعداد باب 15

مقرّرات قربانی

1 خداوند به موسی فرمود: 2 به قوم اسرائیل بگو وقتی به سرزمینی که به ایشان خواهم داد رسیدند، این مقرّرات را رعایت کنند: 3-5 هرگاه بخواهند قربانی سوختنی، یا هر قربانی دیگری که بر آتش تقدیم می‌شود و خداوند آن را می‌پسندد، بیاورند. قربانی باید گاو، قوچ، گوسفند یا بُز باشد. آن قربانی، خواه قربانی سوختنی، خواه نذری، خواه دلخواه، و یا قربانی مخصوص یکی از عیدها باشد، در هر صورت باید با هدیهٔ آردی تقدیم شود. اگر کسی بخواهد که برّه‌ای را قربانی کند، باید همراه آن یک کیلو آرد مرغوب، مخلوط با یک لیتر روغن به عنوان هدیهٔ آردی و یک لیتر شراب به عنوان هدیهٔ نوشیدنی تقدیم کند. 6-7 هرگاه بخواهد یک قوچ را قربانی کند، همراه آن باید دو کیلو آرد مرغوب مخلوط با یک و نیم لیتر روغن به عنوان هدیهٔ آردی و همچنین یک و نیم لیتر شراب به عنوان هدیهٔ نوشیدنی تقدیم کند. این نوع قربانی خداوند را راضی می‌کند. 8-10 اگر کسی بخواهد، یک گاو را برای قربانی نذری یا سلامتی بیاورد، همراه آن باید سه کیلو آرد مرغوب، مخلوط با دو لیتر روغن به عنوان هدیهٔ آردی و نیز دو لیتر شراب به عنوان هدیهٔ نوشیدنی تقدیم کند. بوی این قربانی که بر آتش به خداوند هدیه می‌شود برای او خوشایند است.

11 این چیزهایی است که باید همراه هر یک از قربانی‌های گاو، قوچ، برّه یا بُزغاله تقدیم شوند. 12 هنگامی که، بیش از یک حیوان قربانی می‌شود، هدایای همراه آن، باید به نسبت تعداد حیوانات زیاد شود. 13-14 تمام کسانی که بخواهند، قربانی مورد پسند خداوند را بر آتش تقدیم کنند، چه اسرائیلی و چه بیگانگانی که به طور موقت یا دایمی در میان آنان زندگی می‌کنند، باید از این مقرّرات پیروی کنند. 15-16 این قوانین برای شما و بیگانگانی که در میان شما زندگی می‌کنند، ابدی است. زیرا همه در برابر خداوند یکسان می‌باشند و یک قانون بر شما و آنها حکم می‌کند.

17 خداوند به موسی فرمود: 18 به قوم اسرائیل بگو: «وقتی به سرزمینی که به شما می‌دهم، رسیدید 19 هرگاه از محصول زمین بخورید، باید هدیه‌ای به خداوند بدهید. 20 هرگاه نان بپزید، باید اولین قرص نان را که از اولین خرمن خود به دست می‌آورید، به عنوان هدیهٔ مخصوص به خداوند تقدیم نمایید. 21 این هدیه‌ای است دایمی، که همهٔ نسل‌های شما در آینده باید آن را انجام دهند.»

هدیهٔ گناه ناخواسته

22-23 هرگاه شما یا نسل‌های آینده‌تان، ندانسته از انجام دستوراتی که خداوند به موسی داد، غفلت کنید، 24 و بعد متوجّه اشتباه خود بشوید، آن وقت باید یک گاو را به عنوان قربانی سوختنی تقدیم کنید. تمام جماعت، باید این قربانی را که بویش مورد پسند خداوند است، طبق مقرّرات، همراه هدیهٔ آردی و هدیهٔ نوشیدنی و یک بُز نر جهت قربانی گناه تقدیم کنند. 25 کاهن برای تمام قوم اسرائیل کفّاره کند، گناهانشان بخشیده می‌شود، زیرا اشتباه آنان عمدی نبوده است و برای این گناه خود به حضور خداوند

قربانی سوختنی و قربانی گناه نیز تقدیم کرده‌اند. 26 تمام قوم اسرائیل و بیگانگانی که در میان آنها سکونت دارند، بخشیده می‌شوند، زیرا تمام مردم در این اشتباه شریک بوده‌اند.

27 هرگاه شخصی ندانسته گناهی کند، آن وقت باید یک بُز مادهٔ یک ساله را به عنوان قربانی گناه تقدیم کند 28 و کاهن در حضور خداوند برایش کفّاره نماید و آن شخص بخشیده می‌شود. 29 این قانون را بیگانگانی هم که در بین شما سکونت دارند، رعایت کنند.

30 اما اگر کسی عمداً مرتکب گناهی شود، خواه اسرائیلی باشد خواه بیگانه، آن شخص در برابر خداوند، گناه ورزیده است و باید از اجتماع طرد شود، 31 زیرا او فرمان خداوند را رد نموده، از فرمان او عمداً سرپیچی کرده است. او مسئول عقوبت خود خواهد بود.

شکستن قانون سبت

32 هنگامی که قوم اسرائیل در بیابان بودند، مردی را دیدند که در روز سبت هیزم جمع می‌کند. 33 آنها او را نزد موسی و هارون و سایر رهبران قوم بردند. 34 آنها او را در زندان انداختند، چرا که نمی‌دانستند با او چه کنند. 35 خداوند به موسی فرمود: «سزای این شخص مرگ است. تمام قوم اسرائیل او را در بیرون اردوگاه سنگسار کنند تا بمیرد.» 36 پس او را از اردوگاه خارج نموده، طبق فرمان خداوند سنگسار کردند.

منگوله‌ها

37-38 خداوند به موسی فرمود: «به قوم اسرائیل بگو که بر گوشه‌های لباسهای خود منگوله‌هایی بسازند و آنها را با نخهای آبی وصل کنند. 39 منگوله‌ها نقش یادآوری را به عهده خواهند داشت، هرگاه شما به آنها بنگرید، تمامی فرامین مرا به خاطر آورده، اطاعت خواهید نمود و از خواهشهای نفسانی خود پیروی نخواهید کرد. 40 پس شما، همهٔ فرمانهای مرا به یاد بیاورید و آنها را انجام دهید و برای خداوند خود، مقدّس باشید. 41 من شما را از سرزمین مصر بیرون آوردم. آری، من خداوند خدای شما هستم.»